

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 787/2021
07.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Радослава Петровића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Мијатовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 5К.бр. 376/20 од 18.12.2020. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 23/21 од 16.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.09.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Мијатовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 5К.бр. 376/20 од 18.12.2020. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 23/21 од 16.04.2021. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 5К.бр. 376/20 од 18.12.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Одлучено је и о трошковима кривичног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 23/21 од 16.04.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крушевцу и браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Крушевцу 5К.бр. 376/20 од 18.12.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Жељко Мијатовић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту

законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи одговорности за кривично дело које му је стављено на терет или укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног, иако у захтеву за заштиту законитости не нумерише, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да је побијаним пресудама учињена повреда одредбе члана 280. став 2. КЗ, с обзиром да је правноснажном пресудом утврђено да окривљени није поступио у складу са само једном одредбом важећих прописа и то одредбом члана 9. став 1. Закона о безбедности и здрављу на раду. По ставу одбране, радња кривичног дела прописана је тако да се исто може извршити уколико окривљени „уопште не поступа по прописима или техничким правилима о мерама заштите на раду“, а што даље значи да је за постојање радње извршења у складу са одредбом члана 280. став 2. КЗ потребно да је окривљени повредио најмање две одредбе важећих прописа о мерама заштите на раду или да је његово поступање континуирано и трајно занемаривање одређене обавезе прописане важећим прописима. Даље наводи да се не може узети да евентуални пропуст – истицање једног упозорења о додатном времену потребном за заустављање машине – дробилице након искључивања машине представља довољан основ за закључак да окривљени уопште није поступао по прописима или техничким правилима о мерама заштите на раду.

По оцени Врховног касационог суда неосновано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 280. став 2. КЗ прописано је да ће се казном из става 1. овог члана казнити и одговорно лице у руднику, фабрици, радионици, на градилишту или на другом месту рада које не постави заштитне уређаје или их не одржава у исправном стању или их у случају потребе не стави у дејство или уопште не поступа по прописима или техничким правилима о мерама заштите на раду и тиме изазове опасност за живот или тело људи или за имовину већег обима. Сходно изнетом, кривично дело може се извршити на четири начина: 1. непостављањем заштитних уређаја, 2. неодржавањем у исправном стању уређаја, 3. њиховим нестављањем у дејство у случају потребе и 4. непоступањем по прописима или техничким правилима о мерама заштите на раду. Реч је о радњама пропуштања од стране лица које је било дужно да предузме одређено чињење. Поред изнетог, непоступање по прописима или техничким правилима о мерама заштите на раду је бланкетног карактера, коју регулише Закон о безбедности и здрављу на раду.

У изреци побијане првостепене пресуде, окривљени је оглашен кривим јер у време и на месту ближе описаном у изреци није поступао по прописима, техничким правилима и мерама заштите на раду и тиме изазвао опасност за живот и тело људи услед чега је код оштећеног ББ наступила тешка телесна повреда, тако што супротно члану 9. Закона о безбедности и здрављу на раду није обезбедио запосленом рад на радном месту и у радној околини у којима су спроведене мере безбедности и здравља на раду, јер није видно истакао упозорење о додатном времену потребном за потпуно заустављање машине – дробилице, након искључивања машине због чега су на машини дробилици док су ваљци и нож били у обртном кретању, ножеви ухватили прсте десне руке оштећеном којом приликом је исти задобио тешку телесну повреду, при чему је окривљени поступао из нехата, био урачунљив и свестан забрањености свог дела.

У изреци пресуде прецизно је описана радња коју окривљени није предузео и на који начин (није видно истакао упозорење о додатном времену потребном за потпуно заустављање машине – дробилице након њеног искључења због чега су на машини дробилици док су ваљци и нож били у обртном кретању, ножеви ухватили прсте десне руке оштећеном), као и бланкетна норма – члан 9. Закона о безбедности и здрављу на раду (није обезбедио запосленом рад на радном месту и у радној околини у којима су спроведене мере безбедности и здравља на раду).

Из наведених разлога, супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног оцењени су као неосновани, јер из изреке првостепене пресуде која је потврђена другостепеном пресудом произилазе сви битни елементи кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. КЗ.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости нумерише и повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а која повреда је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, образлажући наведену повреду закона, бранилац наводи да је одлучну чињеницу у овом поступку и то да је окривљени поступио супротно одредби члана 9. став 1. Закона о безбедности и здравља на раду, суд утврдио на основу исказа сведока ВВ, лица задуженог за безбедност и здравље на раду у производном погону, а да наведена чињеница (пропуст истицања предметног упозорења представља пропуст у обезбеђивању рада запосленом на радном месту и у радној околини у којима су спроведене мере безбедности и здравља на раду) није утврђена из вештачења Факултета заштите на раду у Нишу од 11.10.2017. године, нити из допуне овог вештачења од 19.10.2017. године, нити из исказа вештака Ивана Мијаиловића датом на главном претресу дана 08.11.2019. године, нити је наведена чињеница утврђена из записника Инспектората за рад, Одељење инспекције рада у Крушевцу од 30.12.2016. године.

Имајући у виду наведено, по ставу Врховног касационог суда, на описни начин бранилац окривљеног, у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, дајући сопствену оцену изведених доказа и износећи сопствене виђење одлучне чињенице која из тих доказа произилази, другачије од оне утврђене у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има, у смислу члана 71.

тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у напред наведеном делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део, на основу члана 491. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.